

Jeg vil også sige noget om hele diskussionen om 1998, som udenrigsministeren jo elsker. Jeg gentager, at det spørgsmål, som fornuftige danskere stiller sig selv i dag, jo ikke er, hvad der skete i 1998, men her og nu få timer før krigen kommer: Hvad er det rigtige at gøre for Danmark? Er det virkelig rigtigt, at vi alene inden for EU-kredsen skal stå sammen med Storbritannien, hvor alle de andre, også statsministerens pennevenner, falder fra med hensyn til at yde militære bidrag, det er spørgsmålet.

Det Radikale Venstre kender sit svar, og det er nej.

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Nu vil jeg sige til udenrigsministeren, at det var jo til at regne ud for statsministeren, at der var flertal i dette Ting for at gå i krig sammen med USA uden om FN, hvis ikke udenrigsministeren og hans parti stod fast på den holdning, vi andre hidtil har forstået, man havde, nemlig ingen dansk militær deltagelse uden positiv beslutning i FN, ingen splittelse om dansk udenrigspolitik.

Så vil jeg godt meget klart tage afstand fra, hvad udenrigsministeren lod fremgå heroppefra, nemlig at vi andre skulle have fået nogen form for tilbud om indflydelse på regeringens linje i denne sag. Vi er blevet præsenteret for en veletableret kendsgerning, som i øvrigt blev fremført med den, viser det sig, helt falske forventning, at lande som Spanien, Italien og Holland også deltog i den amerikansk ledede krig.

Kl. 19.40

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Alle stemmer tæller med, siger ministeren. Det er jeg glad for. De blev så bare ikke talt op. Det er jo det, der er problemet. Problemet var, at USA forsøgte at samle et flertal. Det måtte USA erkende, at det kunne man ikke. Så drager USA og nu den danske regering den konsekvens af, at man ikke kunne samle et flertal, at man bare alligevel kan gøre det, som man ikke kan få flertal for.

Jeg håber ikke, at det bliver parlamentarisk skik i Danmark. Det håber jeg sandelig ikke. Jeg tror, at det er totalt ubegribeligt for de allerfleste mennesker, at hvis man ikke kan få vedtaget noget med et flertal, må man bare gøre det alligevel. Det tror jeg simpelt hen ikke på at regeringen vil være i stand til at forklare nogen.

Så spurgte jeg om Grønland og Færøerne. Hvis der i Folketinget træffes beslutning om deltagelse i en krig uden FN-mandat, er det jo en meget alvorlig og vidtgående beslutning. Den kan den danske nation anstændigvis ikke træffe på vegne af to andre nationer, den grønlandske og den færøske, og uden at spørge dem. Det håber jeg da at vi kan være enig om. De vil jo også politisk blive ramt af et medansvar for det, som kongeriget Danmark roder sig ud i. Det vil jeg godt bede ministeren svare på, ellers må vi vende tilbage til det i udvalget. For det kan ikke være rigtigt, at de skal tvangsindlægges til at have det politiske ansvar for en krig.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Det var en taletid tæt på de 2 minutter, men lad gå. Så er det udenrigsministeren. Hr. Ole Sohn kommer senere op. Nu skal udenrigsministeren have lejlighed til at svare på de tre korte indlæg, der har været.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Hr. Keld Albrechtsen har jo fået svar, men nu siger jeg det for sidste gang: Der gælder overflyvningstilladelser, som blev givet af den daværende regering i oktober 2001; andet er ikke relevant i forhold til Færøerne og Grønland i forbindelse med denne problematik. Men vi kan jo vende tilbage til det i udvalget. Grundloven gælder, der er givet de overflyvningstilladelser, og de blev givet i oktober 2001 af min forgænger.

Til hr. Niels Helveg Petersen: Jamen vi kan jo stadig diskutere, hvad der var sket, hvis man havde stemt. Der er altså stadig seks ukendte, og det er det, jeg har meddelt Folketinget. Hvad de ville have stemt, er der ingen af os der ved. Det er der ingen af os der ved.

Jeg er da også enig i hr. Niels Helveg Petersens betragtning, nemlig at 1998 ikke er emnet i dag, og jeg har heller ikke brugt det meste af min tid på det. Men det relevante i forbindelse med 1998 er jo, at der mente SR uden nogen ny Sikkerhedsrådsbeslutning, at man skulle gribe ind. Og situationen er jo blevet værre i Irak siden 1998. Så derfor er det lidt absurd at renvaske hænderne i dag, når man i øvrigt var villig til at bruge dem i 1998. Det er absurd.

Til hr. Mogens Lykketoft: Jeg kan ikke sige andet, end at vi hele tiden har sagt »forankret i FN«. Det er det, der så også sker. Det siger også den juridiske ekspertise, som vi har, og som jeg har overtaget fra hr. Mogens Lykketoft, som jeg